Anul al 68-lea

4 PAGINI 4 LEI P

Nr. 227 Vineri 28 Septembrie 1951

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Ad-iei Poştelor şi Telecomunicaţiilor No. 20.064/930

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei
Str. Const. Mille 14
Tel. 5.28.90.

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei din capitalele raioanelor

Apare sub conducerea unui comitet

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Bucureşti

FAMILIA — COLABORATOAREA ŞCOLII

Pe tot cuprinsul ţării s'au deschis şcolile.

Prin instituţiile de stat, prin aşezămintele culturale şi prin organizaţiile de massă — se face o intensă muncă de convingere a poporului ca nici un copil în vârsta de şcoală să nu rămână acasă, ca familia să pregătească pe copil pentru şcoală — cooperând cu profesorii în opera de instruire şi de educare a elevilor.

Părinţii au datoria de a-i îndruma pe copii în orele libere, controlându-le învăţătura şi ajutându-i la meditaţii, dacă sunt în măsură.

Profesorii se ocupă acum de copii mai mult şi cu totul altfel decât odinioară. Ei iau contact cu părinţii cu privire la instruirea şi la educarea copiilor. Purtarea acestora este urmărită de şcoală cu cel mai mare interes. Dar se cere ca şi părinţii să-i ajute pe dascăli în această misiune. Sunt însă părinţi care — cu toate invitaţiile profesorilor — nici nu vor să treacă pe la şcoală ca să ia act de absenţele nemotivate ale copiilor lor. Ei îşi lasă fiii de capul lor fără să le organizeze orele de meditaţii şi — chiar dacă sunt în stare — nu-i ajută şi nu-i diriguesc în pregătirea lecţiilor.

Dar rolul familiei este şi mai înalt. Familia trebue să coopereze cu şcoala la făurirea omului nou.

Trebuesc studiate posibilităţile copilului şi se cuvine a le pune în funcţiune — nu numai pentru îmbogăţirea minţii lui cu cunoştinţe utile, dar şi pentru închegarea firii sale.

Lucrul principal este ca omul de mâine să nu crească izolat, răzleţ, dominat de porniri egoiste, individualiste. De mic trebue să-l ridicăm ca un membru al colectivităţii.

Părinţii trebue să-i ajute pe profesori făcându-i pe copii buni colegi şi tovarăşi între dânşii. Elevii fruntaşi să fie îndrumaţi a-i sprijini pe colegii mai înapoiaţi, repetând cu dânşii lecţiile, explicându-le părţile mai grele din diferite materii.

E nevoe să se nască o solidaritate a „clasei", a „şcolii" — care să influenţeze spiritele şi să contribue la formarea caracterelor.

Elevul nu trebue să se teamă atâta de pedeapsă, cât să se ruşineze de opinia colegilor.

Efectul educativ cel mai eficace îl are colectivul şcolar. Când elevul nu se simte izolat, ci se consideră parte dintr'un tot... când el se pătrunde de idealurile poporului, ale Patriei sale, ale tuturor oamenilor cinstiţi, — toate acţiunile sale se vor ridica deasupra meschinelor şi măruntelor preocupări personale. Elevul va avea un rost, o misiune — care îl vor ridica chiar în ochii săi înşişi.

Educaţia copilului se desăvârşeşte în acest sens, prin viaţa în comun din colonii şi tabere, care contribue deasemeni, în cel mai înalt grad, la făurirea caracterului nou. Prin jocurile şi prin povestirile în jurul focului din tabără, se apropie sufletele proaspete, se contopesc într'un cald sentiment de prietenie şi de tovărăşie, puternic caşi sentimentul familial — apărînd chiar ca o complectare a acestuia.

Familia trebue să încurajeze excursiile colective. Cunoscând natura, nu numai se întregeşte instrucţiunea copiilor — printr'o experimentare pe teren a celor citite în cărţi. Dar cunoaşterea naturii oţeleşte patriotismul. Căci acel care se deprinde să admire şi să iubească priveliştile ţării, — va şti să şi le apere, în cazul când ele vor fi în primejdie.

Această instrucţiune şi educaţie dată copiilor de şcoală, în directă colaborare cu familia, trebue să se facă în strânsă legătură cu cartea.

Iar familia se cuvine să-şi dea toate silinţele pentru a-şi face copiii să respecte şi să iubească din tot sufletul cartea — aceea care îmbogăţeşte mintea şi fortifică inima, aceea care ne dă un suport moral în viaţă în clipe de şovăire, aceea care luminează conştiinţele, insuflându-le năzuinţele înaintate ale epocii noastre: pacea, libertatea, socialismul.

M. Sevastos

DECRET Nr. 168 PENTRU INSTITUIREA TITLULUI DE „EROU AL MUNCII SOCIALISTE DIN R.P.R."

Art. 1. — Se institue titlul de „EROU AL MUNCII SOCIALISTE".

Art. 2. — Titlul de „EROU AL MUNCII SOCIALISTE" este cea mai înaltă distincţiune acordată pentru merite deosebite în opera construirii economice şi culturale. Acest titlu se atribue persoanelor care prin activitatea lor inovatoare — deosebit de importantă în domeniile: industriei, agriculturii, transporturilor, comerţului, descoperirilor ştiinţifice şi invenţiunilor tehnice, au dovedit merite excepţionale faţă de Stat, contribuind la ridicarea economiei, culturii, ştiinţei şi la creşterea puterii şi gloriei Republicii Populare Române.

Art. 3. — Pentru a acorda o distincţie deosebită cetăţenilor cărora li s'a acordat titlul de „EROU AL MUNCII SOCIALISTE", se institue şi li se conferă şi medalia de aur „SECERA ŞI CIOCANUL".

Art. 4. — Se aprobă Regulamentul privitor la titlul de „EROU AL MUNCII SOCIALISTE".

Dat în Bucureşti la 26 Septembrie 1951.

PREŞEDINTELE PREZIDIULUI MARII ADUNARI NAŢIONALE

C. I. Parhon

SECRETARUL PREZIDIULUI MARII ADUNARII NAŢIONALE

Marin Florea Ionescu

Comitetul Naţional pentru organizarea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice

Apostol Gheorghe, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele C.G.M.; ing. Bălan Ştefan, preşedintele Comitetului de Stat pentru tehnică; acad. Balmuş Constantin, rectorul Universităţii „C. I. Parhon", vicepreşedinte al ARLUS-ului; Banyai Ladislau, membru în Prezidiul Marii Adunări Naţionale, consilier ministerial la Ministerul Învăţământului Public; conf. univ. Banu Ion, director adjunct al Institutului de Studii Româno-Sovietic; Bârlădeanu Alexandru, ministrul Comerţului Exterior; Bellu Nicolae, preşedintele Comitetului Cinematografiei; Belu Vasile, învăţător, şcoala elementară Nr. 19, Bucureşti; Beniuc Mihai, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R.; general colonel Bodnăraş Emil, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Forţelor Armate ale R.P.R.; Bogdan Iosif, vicepreşedinte al ARLUS-ului; Breazu Marcel, redactor responsabil al revistei „Contemporanul"; Bughici Simion, membru al C.C. al P.M.R., ambasadorul R.P.R. în Uniunea Sovietică; Bunaciu Avram, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim adjunct al ministrului Afacerilor Externe; Buruiană Gh., preşedintele comitetului raional ARLUS Tr. Severin; acad. Călinescu Gh.; Călugăru Titina, profesor la Institutul de Artă Plastică; acad. prof. Cernătescu Radu, preşedintele Filialei Iaşi a Academiei R.P.R.; Chişinevschi Iosif, secretar al C.C. al P.M.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri; Chivu Stoica, membru supleant în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul Industriei Metalurgice şi Industriei Chimice; Constantinescu Miron, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele Comisiei de Stat a Planificării; Colan Otto, preşedintele Organizaţiei Bucureşti ARLUS; acad. P. Constantinescu-Iaşi, vicepreşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, vicepreşedinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.; Cornea Paul, secretar al C.C. al U.T.M.; Crăciun Constanţa, membru al C.C. al P.M.R., preşedintă a U.F.D.R.; Creangă Ion, decan al Facultăţii de Matematici Iaşi; Csiki Ion, responsabilul Direcţiei Politice din Ministerul Agriculturii; acad. Danielopolu Daniel, profesor Institutul Medico-Farmaceutic Bucureşti; David Ludovic, secretar al ARLUS-ului; Deşliu Dan, poet; Dima Marin, cazangiu fruntaş la Uzinele „23 August"; general-maior Drăghici Alexandru, membru al C.C. al P.M.R., ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne; Duma Aurel, secretar al ARLUS-ului; Dumitrescu Vasile, director general al Agenţiei Române de Presă „Agerpres"; Florescu Gheorghe, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al C.C. al U.T.M.; Gamburov Mihai, montator fruntaş „Grivţa Roşie", decorat cu Medalia Muncii; Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al C.C. al P.M.R.; prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri; Georgescu Teohari, secretar al C.C. al P.M.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul Afacerilor Interne; Gheitz Filip, secretar al Comitetului Antifascist German; Groza Petru, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R.; Gherman Mircea, membru în Comitetul Executiv al C.G.M.; Grumberg Mayer, director general al lucrărilor Canalului Dunăre-Marea Neagră; Hossu Gheorghe, ministrul Construcţiilor şi al Industriei Materialelor de Construcţie; Ionescu Florea Marin, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naţionale; Jiatu Tatu Anton, secretar al Comitetului Orăşenesc P.M.R. Bucureşti; Kopetin Gheza, miner fruntaş; Luca Vasile, secretar al C.C. al P.M.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul Finanţelor; Lupaşcu Gheorghe, rectorul Institutul Medico-Farmaceutic din Timişoara; acad. Lupu N. Gh., rectorul Institutului Medico-Farmaceutic Bucureşti; Macovei Ligia, pictriţă; Mănescu Radu, director general al Direcţiei Generale a Editurilor, Industriei Poligrafice, Difuzării Cărţii şi Presei; Manole Ofelia, membru supleant al C.C. al P.M.R.; Manoliu Lia, maestră a sportului la atletism; Marin Nicolae, preşedintele Cercului ARLUS dela fabrica „Vasile Roaită" Bucureşti; Matei Victoria, ţesătoare fruntaşă la fabrica „Dorobanţul" Ploeşti; Mavrodin Elena, directoarea Institutului de Pedagogie; Mendelsohn Alfred, compozitor; Mezincescu Eduard, preşedintele

(Continuare în pag. 2-a)

Reprezentanţii tuturor cultelor din regiunea Timişoara înfierează acţiunile criminale ale spionilor puşi în slujba imperialiştilor anglo-americani şi a Vaticanului

TIMIŞOARA, 27 (Agerpres). — Hotărîţi să intensifice lupta pentru apărarea păcii, preoţi aparţinând tuturor cultelor religioase din oraşul şi regiunea Timişoara s'au întrunit Miecuri la sediul Comitetului de luptă pentru pace al regiunii Timişoara, unde au discutat şi analizat modul în care preoţii au contribuit până acum la acţiunile desfăşurate în cadrul luptei pentru pace, precum şi sarcinile ce le stau în faţă pentru viitor.

Cu această ocazie, ei şi-au exprimat indignarea faţă de acţiunile criminale ale spionilor şi trădătorilor de teapa episcopului Pacha, puşi în slujba spionajului imperialist american şi englez şi a Vaticanului, uneltind împotriva păcii şi libertăţii patriei noastre şi a poporului muncitor.

În încheerea discuţiilor, preoţii de toate cultele au semnat cu multă însufleţire o moţiune prin care îşi afirmă încă odată ataşamentul lor faţă de regimul de democraţie populară şi hotărîrea lor de a lupta cu toată puterea cuvântului şi a faptei, pentru apărarea păcii în întreaga lume.

Moţiunea mai are următorul cuprins: „Noi, reprezentanţii tuturor cultelor din regiunea Timişoara, adunaţi la Comitetul regional de luptă pentru pace, în şedinţă de lucru, conştienţi de marele rol pe care îl au partizanii păcii, azi, când cei mai înverşunaţi duşmani ai păcii, hitleriştii americani şi englezi, caută prin orice mijloace să provoace un nou măcel mondial pentru a-şi mări beneficiile, ne luăm angajamentul de a duce muncă de lămurire în massele credincioşilor, demascând uneltirile imperialiste; ne luăm angajamentul de a fi alături de regimul de democraţie populară în lupta pentru pace, pentru întărirea şi apărarea Republicii noastre Populare. Trăiască lupta pentru pace!"

Această moţiune a fost semnată de: părintele Gheorghe Cotosman, vicarul Episcopiei ortodoxe române; preot Ştefan Tomici, vicarul Episcopiei ortodoxe sârbe; preot Rech K. Geza, protopop romano-catolic; preot Debreceni Ştefan, vicar al Bisericii reformate; rabin dr. Neuman, reprezentantul cultului mozaic; preot T. Golumba, protopop ortodox al oraşului; preot Tudor, reprezentantul cultului baptist; preotul Rădulescu, reprezentantul cultului adventist; preot Perici Cristofor din comuna Berecsăul Mic; preotul Ciolac Dincă şi alţii.

Şedinţa de constituire a Comitetului Naţional pentru organizarea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice

Joi la orele 12 a avut loc, într'un cadru festiv, la sediul Consiliului General Arius, şedinţa de constituire a Comitetului Naţional pentru organizarea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, care se va desfăşura între 7 Octombrie şi 7 Noembrie.

Au participat membri ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, membri ai Guvernului, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale, fruntaşi ai organizaţiilor de massă, oameni ai ştiinţei, artei şi culturii, reprezentanţi ai Forţelor Armate ale R.P.R., reprezentanţi ai comitetelor democrate ale naţionalităţilor conlocuitoare, muncitori decoraţi pentru merite deosebite în producţie, etc.

Au fost de faţă: I. A. Korolev, însărcinat cu afaceri adinterim al Uniunii Sovietice, S. S. Spandarian, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice, A. A. Golicencov, prim secretar al ambasadei Uniunii Sovietice, precum şi D. F. Belov, reprezentantul permanent al VOKS-ului în R.P.R.

Şedinţa a fost prezidată de acad. prof. dr. C. I. Parhon, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, preşedinte al ARLUS-ului.

Acad. prof. P. Constantinescu-Iaşi a făcut propuneri pentru alegerea Comitetului Naţional pentru Organizarea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice şi a Comisiei operative formate din membri ai Comitetului, propuneri care au fost aprobate prin vii aplauze.

Dr. Iosif Bogdan, vicepreşedinte al ARLUS-ului, a expus apoi proectul de program al manifestărilor ce vor avea loc în cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice.

Deschiderea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice — a arătat d. I. Bogdan — se va face în Bucureşti printr'o mare adunare.

Deschiderea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice se va face la regiuni şi raioane prin adunări festive şi prin inaugurarea în reşedinţele de regiuni a expoziţiilor „Măreţele construcţii ale comunismului".

În cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, în toată ţara se va deschide anul şcolar al cursurilor populare de limba rusă. Zeci de mii de oameni ai muncii manuale şi intelectuale vor începe sau vor continua însuşirea limbii lui Lenin şi Stalin, manifestându-şi astfel dragostea şi interesul pentru cul-

(Continuare în pag. 2-a)

UN AŢÂŢĂTOR LA RĂZBOI LA MICROFON

Vâlva stârnită de propaganda imperialistă americană cu scopul de a prezenta rezultatul conferinţei dela San Francisco ca un „succes" al diplomaţiei totale n'a avut, evident, efectul dorit asupra opiniei publice. Probabil că astfel se explică faptul că a fost adus în scenă John Foster Dulles care a dat un interview radiofonic special consacrat semnării tratatului separat cu Japonia.

Dar Dulles n'a îndreptăţit nădejdile care se puseseră în el. Radio-minciunile lui „speciale" nu s'au deosebit prin nimic de minciunile grosolane şi stângace de care a fost plină în zilele acelea presa reacţionară americană.

Dulles a declarat că conferinţa dela San Francisco „a constituit un triumf imens al ţărilor libere". Dulles are idei aparte despre triumf şi libertate. Când, sub presiunea Wall-Street-ului, sateliţii americani se aşează în rând ca să semneze un nou document agresiv care li se impune, aceasta se numeşte la Washington „triumf al diplomaţiei americane". În ceeace priveşte însă libertatea, un ziar francez s'a exprimat foarte bine, declarând textual că sateliţii americani au sosit la San Francisco „cu streangul de gât"...

„Cea mai mare impresie mi-a făcut-o unitatea", spune cu ipocrizie Dulles.

Această nouă minciună nu poate să stârnească decât un zâmbet.

La conferinţa dela San Francisco au lipsit reprezentanţii celor mai mari puteri asiatice: Republica Populară Chineză şi India, după cum n'a fost de faţă nici reprezentantul Birmaniei. Uniunea Sovietică, Polonia şi Cehoslovacia au refuzat să semneze tratatul separat cu Japonia. Atunci, despre ce fel de „unitate" vorbeşte d. Dulles? Probabil că despre unitatea dintre reprezentantul Honduraşului şi acela al „monarhiei" lui Bao Dai!

Felului în care Dulles prezintă „unitatea" îi corespunde pe deplin definiţia pe care i-o dă „majorităţii". Speakerul îi pune întrebarea: „După părerea dv., majoritatea ţărilor sunt mulţumite de rezultatul conferinţei?" Fără să clipească din ochi, Dulles răspunde: „Da, majoritatea sdrobitoare sunt mulţumite..."

Pentru Dulles nu există regulile aritmeticii. El se mulţumeşte cu ideia „majorităţii" a Departamentului de Stat, majoritate compusă din voturile sateliţilor docili ai Statelor Unite. Dar oamenii cu mintea întreagă fac altfel de calcule. Ei ştiu bine că populaţia ţărilor care au refuzat să semneze tratatul separat cu Japonia, reprezintă peste un miliard de oameni. În ţările ale căror guverne, în pofida voinţei popoarelor, şi-au pus semnăturile pe ruşinosul document, se înmulţesc protestele împotriva reînvierii militarismului japonez. Păturile tot mai largi ale poporului japonez se ridică împotriva tratatului agresiv şi înrobitor.

Acestea sunt faptele. Dulles nu se împacă însă cu ele. El este categoric împotriva faptelor, împotriva adevărului. Nu degeaba afirmă el că tratatul separat cu Japonia a fost semnat, chipurile, „în scopul întăririi păcii în Asia".

Zadarnice sunt încercările stângace ale lui Dulles de a camufla îndărătul frazelor mincinoase planurile negre ale ţăţătorilor la război. Delegaţia sovietică la conferinţa dela San Francisco a demascat în faţa lumii întregi, caracterul agresiv al tratatului separat cu Japonia, care a fost impus de cercurile conducătoare ale Statelor Unite, tratat care deschide calea spre reînvierea militarismului japonez.

Da, conducătorii propagandei americane au greşit rău în calculele lor, prezentându-l pe Dulles în postură de „pacificator". Persoana sinistră a lui Dulles este bine cunoscută tuturor. El s'a recomandat demult ca un agent zelos al monopolurilor americane; el şi-a făcut o meserie din pregătirea aventurilor internaţionale pentru a fi pe placul fabricanţilor de armament.

„Marele business" al lui Dulles începe dela firma juridică „Sullivan and Cromwell", în fruntea căreia se află. În trecut au fost legati de această firmă Hitler şi Schacht, Mussolini şi Franco, Churchill şi Laval.

Firma „Sullivan and Cromwell" a fost principala mijlocitoare în

G. Rassadin

(Continuare în pag. 4-a)

ŞTAFETA FEMENINĂ A U. R. S. S. A STABILIT UN NOU RECORD MONDIAL LA CONCURSUL INTERNAŢIONAL DIN ORAŞUL STALIN

Cel mai strălucit rezultat din cadrul concursului internaţional de atletism desfăşurat la Oraşul Stalin, a fost obţinut de echipa selecţionată feminină a U.R.S.S., în proba de ştafetă 4×200 m. plat. Alcătuită din atletele Hnăkina, Safronova, Secenova şi Malşina, echipa U.R.S.S. a parcurs distanţa în timpul de 1'39"7/10, timp, care constituie un nou record mondial şi unional al probei. Vechiul record era de 1'40"6/10 şi aparţinea tot selecţionatei U.R.S.S.

MÂINE, ZIUA ARMATEI POPULARE UNGARE

BUDAPESTA 27. (Agerpres) — MTI transmite:

Întregul popor ungar se pregăteşte să sărbătoarească la 29 Septembrie „Ziua Armatei Populare". În toate şcolile se fac pregătiri în vederea acestei zile. În ziua de 29 Septembrie, elevii vor consacra o oră sărbătoririi „Zilei Armatei Populare". În universităţi şi în Şcolile superioare, comitetele Uniunii Tineretului Muncitor din R. P. Ungară, vor organiza serbări în cinstea „Zilei Armatei Populare".

Vizitând expoziţia „Aspecte din lupta poporului chinez pentru pace şi fericire"

Nesfârşite sunt întinderile Chinei... Munţii înalţi, câmpiile, fluviile largi, iată cadrul în care se desfăşoară viaţa poporului chinez. Cândva ţara aceasta minunată era sub stăpânirea imperialiştilor veniţi aci pentru a exploata bogatele ţinuturi şi milioanele de oameni simpli care le populau. Astăzi, în China stăpân este poporul... Minele de fier de pe insula Hainan, lacul Cummin unde domneşte veşnic primăvara, oraşul revoluţiei Yen-Au, toate aparţin viteazului popor chinez care prin lupta sa de decenii a cucerit puterea!

Sunt frumoase ţinuturile Chinei! Iată piscurile înalte ale munţilor Hwa şi Tai, culmile munţilor Tien care înconjoară un lac vestit pentru frumuseţea sa, şi templele vechi a căror măestrie artistică a atras mii de vizitatori. În imaginile expoziţiei „Aspecte din lupta poporului chinez pentru pace şi fericire" se pot vedea câteva din monumentele cele mai de seamă din oraşele Chinei. Palatul imperial din Pekin sau templul cerului, din acelaş oraş, construcţia artistică a Tien-An-Men, marele zid chinez ce măsoară 1500 km., Mausoleul „părintelui revoluţiei chineze" Sun-Yat-Sen, iată ce poate vedea orice vizitator al expoziţiei...

În China ştiinţele şi artele au o străveche desvoltare. Aci a fost construit cel mai vechi instrument din lume pentru măsurat lungimea, precum şi instrumente astronomice de mare valoare.

Cel mai vechi observator astronomic din China a fost construit acum 600 de ani în oraşul Cao-Cean-Cien şi o fotografie a lui poate fi văzută în cadrul expoziţiei. Acum 3000 de ani în China s'a montat o busolă cu numele de „SSu Nan" a cărei lingură magnetică indică întotdeauna Sudul, şi este interesant de observat acest instrument antic a cărei valoare este incontestabilă.

LUPTA PENTRU CUCERIREA PUTERII

Undeva pe întinderile Chinei se află o casă mică, foarte simplă, înconjurată de stufărie. Aci s'a

Ileana Răsvan

(Continuare în pag. 4-a)

INSEMNĂRI

„ALEIA FRUNTAŞILOR"

Zile însorite de toamnă. Oraşul, strălucind în lumina razelor de soare, pulsează cu mii de inimi. Ritmul viu, ritmul vieţii şi muncii neîntrerupte fac ca oraşul să pară că nu se odihneşte niciodată.

În mijlocul oraşului, Cişmigiul, mai bogat şi mai îngrijit ca oricând, oferă un popas de linişte trecătorului, loc de desfătare pentru ochi şi pentru suflet. Verdele ierbii înconjură culorile aprinse ale florilor, lacul îşi sclipeşte unda. Pe alei, copii cât Statu-palmă-barbă-cot caută pietre nestemate prin prundişul de pe jos. Tineri sau bătrâni, vizitatorii parcului se bucură de frumuseţea parcului şi prospeţimea aerului purificat de verdeaţă.

Cişmigiul oferă surprize vizitatorului, care nu l-a văzut de mult. Florile s'au schimbat, după anotimp, iar drăgălaşele pansele galbene şi violete au fost urmate de gladiolele roşii, elegante şi puternice, ce împodobesc parcul.

Prin aleile acoperite, de pe care astăzvară îşi iteau capul trandafirii agăţători, se simte răcoarea toamnei. În faţa mea un grup de tineri îmbrăcaţi în haine de lucru păşesc elastici ca pe arcuri, părând a căuta ceva.

La una dintre întretăierile aleii tinerii au găsit ce căutau: o alee circulară în jurul unui rond de flori. Pe marginea aleii, bănci. Răsărind albe din verdeaţa grădinii, pe socluri, busturi ale scriitorilor noştri din trecut, cu care poporul se mândeşte. Rondul de flori, la rândul lui, străjuit de copăcei cu frunzişul des, tunşi şi drepţi, părând că protejează şi păzesc florile, mai are o podoabă. Două câte două, potrivite în panouri înalte, portretele fruntaşilor în producţie din raionul Gh. Gheorghiu-Dej, îl întâmpină pe trecător. Sub fiecare portret câteva cuvinte vorbesc despre munca fruntaşului în producţie, despre realizările lui, despre ceeace a făcut ca el să fie fruntaş în locul său de muncă.

Grupul de tineri pare că a găsit ceeace căuta. De pe o fotografie zâmbeşte, plină de încredere o fată tânără. Inscripţia de sub portret vorbeşte pentru ea despre depăşirea de normă peste sută, despre modul în care ea şi-a organizat brigada de tineret. E una din fruntaşele în producţie din raionul Gh. Gheorghiu-Dej.

— Cum să fac? îi întreba pe ceilalţi un tânăr înalt, inflăcărat. Priviţi şi voi ce faţă. Şi depăşeşte norma cu mai mult decât noi. Spuneţi, dar hotărît. Mergem s'o cunoaştem şi s'o chemăm la întrecere? Luptă dreaptă, s'om vedea care pe care!

Băieţii erau de acord. Se încredinţau unii pe alţii de aceasta, trăgându-se de braţ, ghiontindu-se bucuroşi: „Om vedea noi, care pe care!"

Tinerii au plecat, sgomotoşi şi veseli. Au rămas să privească la tablouri trecătorii ce merg agale. O tânără, poate studentă, priveşte lung portretul maestrului turnător dela atelierele T. C. Giuleşti, Ionaşcu Bucur. A citit inscripţia de dedesubt, a aflat că e inovator şi raţionalizator şi că datorită priceperii sale atelierul de turnătorie depăşeşte zilnic norma cu 120%.

Mai încolo un muncitor în salopetă priveşte atent un chip sertos. E portretul lui Adjudeanu Constantin, dela fabrica de ţigarete „Belvedere". Norma şi-o depăşeşte cu 200%, lucrând de pe acum în contul anului 1952. Iar câteva cuvinte care urmează fac să se afle că acest muncitor destoinic e în fruntea atelierului de piese de schimb C. A. M.

Privind de jur împrejur portretele, parcă te afli dintr'odată între prieteni. Iată, colo e portretul Agripinei Borcea, lăcătuş mecanic dela Dinamo. A urmat şcoala de calificare şi uite că acum depăşeşte norma cu 60%. Sau fierarul Silvaş Alexandru. A făcut un dispozitiv pentru laminat fierul şi este astfel un inovator care îşi depăşeşte norma cu 65%. Morega Ioan, şeful serviciului de control dela „Dinamo" a ajutat la îmbunătăţirea calităţii produselor, lucru pentru care a fost şi decorat cu Medalia Muncii.

Sunt fruntaşi în muncă în diferite feluri. Comoli Niculina, croitoreasă la secţia lingerie la fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej", a depăşit norma cu 169% peste plan. Chiţu Ion dela întreprinderea „Constantin David", a realizat dela 8 Mai la 23 August 420.000 lei economii. Şi ceilalţi, fiecare în felul său, fiecare la munca sa, au realizat lucruri pentru care sunt răsplătiţi cu încredere şi cu dragoste.

„Aleia fruntaşilor" din Cişmigiu, aleia unora dintre fruntaşii construirii socialismului, aleia celor ce au dovedit că ştiu să muncească cu pricepere şi avânt, este o răsplată meritată pentru aceştia, este o podoabă a Cişmigiului, pe care cetăţenii o privesc cu mândrie

Ancuţa Maican

Intre „specialiştii" dela Tokio

Semnarea aşa zisului tratat de pace dela San Francisco are ca scop principal pregătirea Japoniei pentru un nou război.

HIROHITO: — Şi acum să ne dedicăm iarăşi ştiinţei. Adică, cultivării microbilor.

ROSS

DIN VIAŢA ARMATEI NOASTRE POPULARE

Înfruntând furia mării, şi-a respectat jurământul

Zilele şi nopţile aplicaţiilor se ţineau noroase, iar marea îşi frământa apele ca într'un cazan uriaş. Vântul de nord se năpustea peste dig, măturând în rafale apa agitată a bazinului.

În seara aceea, când aplicaţiile erau în toi, toate navele luaseră marea, îndreptându-se către un punct al litoralului unde trebuia să se desfăşoare o acţiune importantă.

Cheiul era pustiu. Doar în capăt, la dana zero, o şalupă se legăna sălţată de resacă. Vântul vâjâia printre sarturi, scoţând sunete de harfă desacordată.

În cabina de comandă a şalupei, cartnicul major timonier Drăgan Vasile îşi nota ultimele date în jurnalul de bord. Cartnicul motorist Stoica Gheorghe, „Dizel", cum îl porecleau tovarăşii săi, dormea.

Era aproape de miezul nopţii. Vântul sufla mai îndârjit. Prin fereastra cabinei de comandă, cartnicul major Drăgan privea ţintă afară. Pe piatra cheiului se auzea din ce în ce mai bine un sgomot sec de paşi. Intr'o clipă cartnicul major Drăgan a stins lumina din cabină şi fără să facă pic de sgomot a ieşit pe punte. Intunericul îl împiedica să vadă cine-i pe chei. În dreptul şalupei paşii s'au oprit.

— Stai... cine-i? strigă cartnicul major Drăgan.

Matroz major

Giosan Mircea

(Continuare în pag. 2-a)

Seri de cântece la clubul ostăşesc

Pentru ostaşii subunităţilor noastre, clubul ostăşesc este cel mai bun prieten în orele de repaus. Acolo noi citim cărţi, ascultăm conferinţe, jucăm şah. Ne plac mult şerile de cântece organizate de şeful clubului, sergent Stroe Marin. Deosebit de mult ne plac cântecele populare şi marşurile ostăşeşti. Intr'una din serile trecute am cântat „Primăvara pe ogoare", „Ilenuţa tractoristă" şi „Marşul Victoriei". In cinstea zilei Forţelor Armate ale R.P.R. soldatul Vlăduţă Petre ne-a învăţat un cântec nou: „Trec pandurii". Ne-a impresionat mult acest cântec. El ne aminteşte despre luptele şi jertfele bravilor voluntari din divizia „Tudor Vladimirescu - Debreţin", şâmburele Armatei noastre Populare.

Până noaptea târziu au răsunat cântecele în club. Fiecare dintre noi a cântat melodii din satul lui.

Am cântat apoi marşuri româneşti şi sovietice.

„Cântecul este un prieten drag în viaţa militarului, ne-a spus sergentul Stroe. El cultivă în noi sentimente de mândrie militară şi patriotică. Să organizăm cât mai des aceste seri de cântece! Ele unesc subunitatea noastră într'un colectiv strâns de luptă..."

Seara de cântece a avut succes. Toţi aveau dorinţa de a se repeta cât mai des asemenea seri de cântece.

Caporal

Iancu Tudor